

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 listopada 2019 roku (data prezentaty Biura Podawczego) małoletnia powódka A. B., reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – matkę M. B. (1), zastępowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła przeciwko swojemu ojcu M. B. (2) o zasądzenie na jej rzecz alimentów w kwocie po 1800 zł, płatnych do rąk M. B. (1) jako jej ustawowej przedstawicielki do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych. Strona powodowa wniosła ponadto o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w sposób odpowiadający roszczeniu głównemu. (k. 1-7 pozwu)

W piśmie z dnia 20 stycznia 2020 roku (data prezentaty Biura Podawczego) stanowiącym odpowiedź na pozew pozwany M. B. (2) uznał zgłoszone powództwo o zasądzenie od niego na rzecz jego małoletniej córki A. B. alimentów do kwoty po 400 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, a także wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm prawem przepisanych. (k. 80-102 odpowiedź na pozew)

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2020 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego M. B. (2) do łożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki A. B., urodzonej dnia (...) w kwocie po 700 złotych miesięcznie, płatnej do rąk przedstawicielki ustawowej M. B. (1), do 10-dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt 1) i w pozostałym zakresie wniosek o zabezpieczenie oddalił (pkt 2) oraz nadał z urzędu klauzulę wykonalności na pkt 1 postanowienia (pkt 3). (k. 194 postanowienie)

Postanowieniem z dnia 27 maja 2020 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd skierował strony do mediacji, o przeprowadzenie której zwrócił się w terminie 2 miesięcy do Fundacji (...) ul. (...), (...)-(…) W., zobowiązując mediatora do sporządzenia protokołu z mediacji i przesłania go do tutejszego Sądu po zakończeniu mediacji (k. 308 postanowienie). Jednakże jedna ze stron nie wyraziła zgody na mediację, więc nie doszło do wszczęcia postępowania mediacyjnego (k. 314, 316 pisma).

Strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych (e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia **A. B.**, urodzona dnia (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego M. B. (2) i M. B. (1). Z tego związku małżeńskiego pochodzi również 24-letnia siostra małoletniej W. S.. Do czasu rozstania rodziców małoletniej rodzina mieszkała w trzypokojowym mieszkaniu o powierzchni 59 m² zakupionym dzięki środkom finansowym pochodzącym z zaciągniętego kredytu (raty kredytowe są zmienne i wynoszą od około 320 zł miesięcznie do 680 zł miesięcznie i zobowiązani do ich spłat są oboje rodzice małoletniej). Rodzice małoletniej rozstali się w połowie 2016 roku, gdy M. B. (2) wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego mieszkania. Pomimo separacji faktycznej, posiadają wspólność majątkową małżeńską. Starsza siostra małoletniej W. S. wzięła ślub w 2018 roku i wyprowadziła się z mieszkania rodzinnego. Jednakże w październiku 2020 roku straciła pracę (pracuje na recepcji w hotelu od 2019 roku, z przerwami i zarabia 2500 zł miesięcznie) i wprowadziła się z powrotem do mieszkania rodzinnego wraz ze swoim mężem (który jest pomocnikiem drukarza i zarabia niecałe 3000 zł miesięcznie) i partycypuje w czynszu za to mieszkanie. (e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (1), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (2), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. P., e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. S., k. 9 odpis skrócony aktu urodzenia, k. 10 odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 26-29 harmonogram spłat kredytu).

Małoletnia **A. B.** ma ukończone 16 lat i uczęszcza do drugiej klasy technikum ekonomicznego. Korzysta z korepetycji oraz dodatkowych lekcji z języka angielskiego. Nie spożywa obiadów w szkole. Uczęszcza na prywatne zajęcia taneczne oraz w wakacje wyjeżdża na obozy taneczne i zdarza się, że wyjeżdża na obozy zimowe (koszt wyjazdu to 2000-2400 zł).

Rzadko kontaktuje się ze swoim ojcem. Jej usprawiedliwione koszty utrzymania wynoszą po około 1600 zł miesięcznie, na co składają się następujące wydatki: wyżywienie i obiady poza domem – około 600 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania, zakupu mebli i telefonu – około 200 zł miesięcznie, ubrania i obuwie, kosmetyki, środki czystości, fryzjer – około 300 zł miesięcznie, pozostałe wydatki (w tym koszty wypoczynku, bilet miesięczny, wydatki szkolne i lecznicze) – 500 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (1), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (2), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. P., e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. S., k. 30-40, 43-44, 498-504 dokumentacja dot. kosztów utrzymania, k. 474 zestawienie kosztów utrzymania)

M. B. (1) ma 46 lat, wykształcenie wyższe. Od 8 września 1997 roku jest zatrudniona w Uniwersyteckim Centrum (...) na stanowisku starszej pielęgniarki na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w wysokości 5.721,98 zł netto miesięcznie oraz jako pielęgniarka wykonuje również na podstawie umowy zlecenia świadczenia zdrowotne dla (...) Centrum (...) za wynagrodzeniem w wysokości 41,00 zł brutto za jedną godzinę wykonywania świadczeń objętych umową (w oparciu o grafik w zależności od zapotrzebowania i w 2020 roku uzyskała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 25.190,40 zł). Od 1 maja 2018 roku do 31 lipca 2019 roku na podstawie umowy zlecenia pracowała również w szpitalu przy ul. (...). W dniu 30 listopada 2018 roku zaciągnęła kredyt na kwotę 4.000 zł na zakup mebli dla córki (rata wynosi około 140 zł miesięcznie). W 2016 roku uzyskała łącznie 57.707,85 zł dochodu (52.286,41 zł dochodu ze stosunku pracy i 5.421,44 zł dochodu z działalności wykonywanej osobiście). W 2017 roku uzyskała łącznie 74.388,09 zł dochodu (58.597,03 zł dochodu ze stosunku pracy i 15.791,06 zł dochodu z działalności wykonywanej osobiście). W 2018 roku uzyskała łącznie 94.258,84 zł dochodu (86.579,64 zł dochodu ze stosunku pracy i 7.679,20 zł dochodu z działalności wykonywanej osobiście). W 2019 roku uzyskała łącznie 111.996,81 zł dochodu (102.944,01 zł dochodu ze stosunku pracy i 9.052,80 zł dochodu z działalności wykonywanej osobiście). Ponosi koszty związane z czynszem za mieszkanie – 530 zł miesięcznie, prądem – około 150 zł miesięcznie, telewizją i internetem – około 55 zł miesięcznie oraz gazem – około 60 zł co 2 miesiące. (e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (1), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (2), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. P., e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. S., k. 18-19, 229-240, 475-479, 583-586 deklaracje podatkowe, k. 20, 241-243, 480-481 zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 21-23, 542-544 umowa zlecenie, k. 24-25, 30-33, 42, 45-48, 50-52, 54-55, 58-59, 61-71, 73-74, 244-245, 482-497 potwierdzenia przelewów, historia rachunku bankowego, 505-519, 521-524, 526-529, 531-541 k. 26-29 harmonogram spłat kredytu, k. 41 umowa kredytowa, k. 559 dokumentacja medyczna)

Pozwany **M. B. (2)** ma 46 lat, posiada wykształcenie średnie – technik żywienia zbiorowego. W wyuczonym zawodzie pracował w wojsku. Potem rozpoczął pracę jako kierowca kategorii B, następnie przez 5 lat pracował w hurtowni ogólnospożywczej, potem do 2014 roku przez 9 lat pracował jako listonosz. W połowie 2014 roku zdał egzamin na prawo jazdy kategorii C (na samochód ciężarowy) i z powodu depresji zwolnił się z pracy. Potem podejmował prace dorywcze na budowie i jako kierowca ciężarówki. Nie aplikował o dofinansowanie kursów kwalifikacyjnych. W połowie 2016 roku wyprowadził się z mieszkania zajmowanego wraz z żoną i córką i zamieszkał wraz z obecną partnerką w wynajętym mieszkaniu o powierzchni 37,5 m² w P. (koszt wynajmu wraz z opłatami eksploatacyjnymi wynosi 1250 zł miesięcznie i ponosi dodatkowo wydatki związane z mediami). W okresie od 1 czerwca 2016 roku do 31 lipca 2018 roku był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierowca – ładowacz za wynagrodzeniem w wysokości ok. 2400-2700 zł netto miesięcznie (jego umowa nie została przedłużona). Od dnia 15 stycznia 2019 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) A. R. jako kierowca samochodu ciężarowego za wynagrodzeniem w wysokości 2.061,67 zł netto miesięcznie (zajmuje się transportem artykułów przemysłowych do galerii handlowych) i jego pracodawca zapewnia mu prywatny pakiet medyczny. W 2016 roku uzyskał 33.295,46 zł dochodu ze stosunku pracy. W 2017 roku uzyskał łącznie 47.637,50 zł dochodu (w tym 47.362,50 zł dochodu ze stosunku pracy). W 2018 roku uzyskał łącznie 45.007,46 zł dochodu (32.300,08 zł dochodu ze stosunku pracy i 12.707,38 zł dochodu z innych źródeł). W 2019 roku uzyskał łącznie 33.008,51 zł dochodu (w tym 30.448,75 zł dochodu ze stosunku pracy). Z powodu przestojów w jego firmie związanych z zamknięciem galerii handlowych w związku z pandemią (...)19 w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 roku do dnia 22 maja 2020 roku przebywał na zasilku opiekuńczym wypłacanym przez ZUS i w tym czasie nie otrzymywał wynagrodzenia od pracodawcy. Na jesieni 2020

roku w okresie, gdy galerie handlowe pozostawały zamknięte przebywał na przymusowym urlopie wypoczynkowym. W 2020 roku uzyskał 25.966,67 zł dochodu od swojego pracodawcy w ramach stosunku pracy, 324,72 zł dochodu z innego źródła oraz 2319,48 zł z tytułu zasiłku. Leczył się dermatologicznie z powodu atopowego zapalenia skóry i leczył się psychiatrycznie, z powodu depresji. Posiada również prywatny samochód o wartości kilku tysięcy złotych. Poza małoletnią córką A. posiada drugą córkę M. B. (3) ur. (...), która pochodzi z jego związku z obecną partnerką W. D.. Jego partnerka ma 41 lat, jest rozwiedziona i z poprzedniego związku ma córkę w wieku 12 lat i syna w wieku 21 lat i płaci alimenty na ich utrzymanie w wysokości po 400 zł miesięcznie. Jego partnerka w czasie trwania urlopu wychowawczego zatrudniona była w (...). sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku montera aparatury medycznej, a od września 2020 roku do końca lutego 2021 roku będzie pracowała w żłobku, jako opiekun dzienny (nie przedłużono jej umowy) i planuje od 1 marca 2021 roku starać się o przyznanie jej zasiłku dla bezrobotnych. Jego córka M. uczęszcza do publicznego przedszkola (koszt przedszkola to 400-500 zł miesięcznie), na zajęcia taneczne (koszt tych zajęć wynosi 80 zł miesięcznie) i jest objęta prywatnym pakietem medycznym w wysokości 70 zł miesięcznie, gdyż zdarza się, że choruje. Do czasu wydania postanowienia zabezpieczającego w niniejszej sprawie dobrowolnie łożył na utrzymanie córki A. kwoty po 400 zł miesięcznie, a po wydaniu postanowienia zabezpieczającego uiszczał regularnie kwoty po 700 zł miesięcznie. Dobrowolnie przekazuje dodatkowo córce A. prezenty na Święta Bożego Narodzenia (pieniądze w kwocie po 100 zł albo prezenty, np. słuchawki), urodziny oraz kieszonkowe na wyjazdy wakacyjne. Chciałby, aby jego córka A. uczęszczała na zajęcia dodatkowe, jednakże chciałby również, aby decyzje związane z zapisywaniem dziecka na te zajęcia były z nim konsultowane. Nie planuje obecnie podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych z powodu wysokich kosztów związanych z kursami i egzaminami na prawo jazdy kategorii C+E i na autobusy. Spłaca pożyczkę zaciągniętą na ślub najstarszej córki. (e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (1), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania M. B. (2), e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. P., e-protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2021 roku zeznania W. S., k. 11-17, 103-125 potwierdzenia przelewów, k. 126, 427 umowa o pracę, k. 127, 377, 427v zaświadczenie o zarobkach, k. 128-140, 143-146, 248-249, 428-434, 436-439 dokumentacja medyczna, k. 141, 435 odpis skrócony aktu urodzenia, k. 142 zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 147-193, 384-387, 415-426, 440-467 zestawienie wydatków, dokumentacja dot. kosztów utrzymania i ponoszonych wydatków, k. 233-240, 250-274, 336-342, 399-402, 587-593 deklaracje podatkowe, k. 288-299 wydruki ze strony internetowej, k. 334-335 zaświadczenia, k. 378-383, 388-398 zaświadczenia z ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dokumenty i zeznania stron oraz świadków.

Sąd dał wiarę ww. dokumentom złożonym do akt sprawy, pomimo iż część z nich została złożona jedynie w kserokopii. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, zaś Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Dokumenty urzędowe złożone do akt sprawy, w szczególności odpisy aktów urodzenia, zostały sporządzone przez powołane do tego organy i w zakresie ich kompetencji, a tym samym – zgodnie z art. 244 k.p.c. – stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Sąd nie oparł się na załączonych do akt paragonach, albowiem paragony nie mogą stanowić źródła uprawdopodobnienia poniesionych wydatków. Skoro bowiem nie są one dokumentami imiennymi, to na ich podstawie Sąd nie jest w stanie stwierdzić ani kto pokrył wydatki na nich widniejące, ani też dla kogo rzeczy te zostały zakupione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2008 roku, sygn. akt III CSK 299/07, LEX nr 393875).

Odnośnie zeznań złożonych przez przedstawicielkę ustawową małoletniej powódki i złożonych przez stronę powodową zestawień kosztów utrzymania małoletniej powódki, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego, jak również biorąc pod uwagę inne prowadzone przed tut. Sądem postępowania w przedmiocie alimentów uznał, że przedstawione przez nią koszty utrzymania dziecka były zawyżone, tj. w zakresie kosztów wyżywienia, które nie powinny być wyższe niż po około 600 zł miesięcznie wraz z obiadami spożywanymi poza domem. Sąd jednocześnie, z uwagi na wiek małoletniej i biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe jej rodziców uznał, iż usprawiedliwione wydatki związane z zakupem ubrań i obuwia, kosmetyków, środków czystości i fryzjera nie powinny być wyższe niż 300 zł miesięcznie. Sąd ponadto ustalił udział małoletniej powódki w kosztach utrzymania mieszkania oraz zakupu mebli na kwotę w wysokości 200 zł miesięcznie, gdyż większość kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania matka małoletniej musiałaby ponosić niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z małoletnią córką i co istotne w mieszkaniu tym mieszka również pełnoletnia córka powódki i jej mąż, którzy jako osoby dorosłe i pracujące

winni partycypować w kosztach utrzymania mieszkania. Ponadto Sąd kierując się wiekiem małoletniej i biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe jej rodziców do kosztów utrzymania małoletniej powódki zaliczył pozostałe wydatki (w tym koszty wypoczynku, bilet miesięczny, wydatki szkolne i lecznicze) w łącznej kwocie 500 zł miesięcznie. Sąd do katalogu utrzymania małoletniej powódki nie zaliczył kosztów związanych z prywatnymi korepetycjami oraz z prywatnymi zajęciami tanecznymi. Wskazać należało, iż decyzja o uczęszczaniu małoletniej na zajęcia taneczne i na korepetycje została podjęta bez konsultacji z jej ojcem i biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe obojga rodziców dziecka powyższego wydatku nie należy zaliczać do wydatków usprawiedliwionych.

Z kolei przedstawione przez pozwanego koszty utrzymania małoletniego dziecka były zdecydowanie zaniżone, biorąc szczególnie pod uwagę wiek małoletniej powódki. Jednocześnie pozwany starał się również zaniżyć swoje możliwości zarobkowe (o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest więc zobowiązany w pierwszej kolejności. Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stąd bezspornym jest, iż pozwany jest zobowiązany alimentacyjnie względem swojej małoletniej i niesamodzielnej córki.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Przepis ten wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r. w sprawie III CRN 470/71, Lex nr 7052, w sprawach o alimenty górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Natomiast przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu. Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, które winny być zaspokajane, Sąd miał na uwadze treść art. 96 k.r.o. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, a także środków wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Sąd, orzekając o wysokości alimentów, uwzględnił możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86680).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności odnieść się należy do uzasadnionych kosztów utrzymania małoletniej powódki. Sąd ustalił koszt utrzymania małoletniej powódki na kwotę w wysokości około 1600 zł miesięcznie. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie, nakazuje określić katalog potrzeb konkretnego uprawnionego, a następnie ustalić koszt zaspokojenia tychże potrzeb. Są to zatem wartości uśrednione, uogólnione. W tej materii Sąd dał częściowo wiarę twierdzeniom i dowodom przedstawionym przez stronę powodową i zostało to szczegółowo omówione we wcześniejszej części uzasadnienia.

Art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia natomiast ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie. Przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego Sąd ocenia potencjalne (hipotetyczne) możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji.

W ocenie Sądu, sytuacja majątkowa, jak i zarobkowa pozwanego – zobowiązanego alimentacyjnie jest przeciętna. Pozwany ma 46 lat, posiada wykształcenie średnie oraz prawo jazdy kategorii B i C (na samochód ciężarowy) i wieloletnie doświadczenie zawodowe w zawodzie kierowcy. Jest od dnia 15 stycznia 2019 roku zatrudniony na podstawie umowy o pracę jako kierowca samochodu ciężarowego za wynagrodzeniem w wysokości 2.061,67 zł netto miesięcznie. Sąd zwrócił uwagę, że pozwany poza małoletnią córką A. posiada jeszcze dwoje dzieci, tj. pełnoletnią córkę, która już się usamodzielniała i małoletnią córkę M. B. (3) ur. (...), która pochodzi z jego związku z obecną partnerką W. D.. Sąd wziął pod uwagę, że pozwany wyprowadził się z mieszkania zajmowanego wraz z żoną i córką i zamieszkał wraz z obecną partnerką w wynajętym mieszkaniu, w wyniku czego matka małoletniej powódki korzysta ze wspólnego lokalu i nie musi ponosić kosztów związanych z koniecznością wynajęcia mieszkania, a sam pozwany jest zobowiązany do ponoszenia tych kosztów wraz ze swoją partnerką. Ponadto Sąd wziął pod uwagę, że pozwany wraz ze swoją obecną partnerką ponosi koszty związane z utrzymaniem siebie oraz małoletniej córki, a także koszty związane z zaciągniętym wspólnie z żoną kredytem hipotecznym. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że pozwany deklarował, że ma problemy zdrowotne, jednakże nie przedstawił orzeczenia o niezdolności do pracy i w dalszym ciągu wykonuje fizyczną pracę zarobkową. Dlatego też jego możliwości zarobkowe są zdaniem Sądu wyższe niż deklaruje i wynoszą co najmniej 2500-3000 zł netto miesięcznie. Sąd oceniając powyższe możliwości wziął pod uwagę, iż pozwany może z powodzeniem znaleźć zatrudnienie w W., np. w innej firmie na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, na którym to stanowisku, jak wynika z zasad doświadczenia życiowego i innych postępowań alimentacyjnych prowadzonych przed tut. Sądem, średnie zarobki wynoszą co najmniej 2500-4000 zł miesięcznie (w zależności m.in. od doświadczenia i wieku). Sąd wziął również pod uwagę, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki (która również jest wobec niej zobowiązana alimentacyjnie) M. B. (1) ma 46 lat i od ponad 23 lat jest zatrudniona w Uniwersyteckim Centrum (...) na stanowisku starszej pielęgniarki na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w wysokości 5.721 zł netto miesięcznie oraz jako pielęgniarka wykonuje również na podstawie umowy zlecenia świadczenia zdrowotne dla innych podmiotów medycznych, w wyniku czego osiągane przez nią zarobki były zawsze wyższe niż zarobki jej męża. Sąd zwrócił również uwagę, że M. B. (1) ponosi opłaty związane ze swoim utrzymaniem, w tym koszty związane z utrzymaniem mieszkania oraz zaciągniętymi kredytami.

W tym kontekście uznać należy, iż kwota w wysokości po 700 zł miesięcznie (co stanowi mniej niż połowę ustalonych usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka) na rzecz utrzymania małoletniej córki A. B., urodzonej dnia (...), płatna do rąk przedstawicielki ustawowej M. B. (1), do 10-dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 26 listopada 2019 roku, tj. od daty wniesienia pozwu, zasądzona tytułem alimentów, jest adekwatna do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej alimentacyjnie, biorąc przy tym pod uwagę zarobki uzyskiwane przez matkę małoletniej powódki i koszty jej utrzymania, a także fakt, iż w większym zakresie wypełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania w wychowaniu córki.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku. W pozostałym zakresie roszczenie o alimenty było niezasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Strona powodowa nie wygrała sprawy w całości. W związku z ustawowym zwolnieniem od kosztów strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm), Sąd obciążył pozwanego częścią należnej opłaty sądowej w zakresie w jakim przegrał on postępowanie, tj. w kwocie 500 zł (wysokość opłaty wyliczona została od kwoty 700 zł alimentów x 12 miesięcy = 8400 zł, w związku z czym opłata wynosi 500 złotych – zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.), w pozostałym zakresie przejmując koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

Jednocześnie biorąc pod uwagę, iż pozwany zgodnie z wydanym wyrokiem jest zobowiązany do uiszczania alimentów na rzecz małoletniej córki A. B. oraz w związku z jego sytuacją rodzinną i zarobkową, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. pozostawił stronę powodową przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.